1835. Nr. 9.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 30 JANUARIJ.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE*,

Gelet op art. 125 der wet van den 8sten Januarij 1817 (*Staatsblad* nr. 1), als mede op de voorstellen van den heer President van den Militie-Raad voor de lichting van 1835, en den Militie-Commissaris in deze provincie;

Gezien deszelfs resolutie van den 10den December 1834 nr. 20, *N. M.*,

Besluit:

Art. 1. Te bepalen, zoo als geschiedt bij deze, dat de zittingen van den Militie-Raad voor de lichting van 1835 zullen worden gehouden in de hoofdplaats der provincie en geopend als volgt:

de eerste zitting op maandag den 9 Febr. 1835.
— tweede —— — woensdag — 1 April ——
— derde —— — maandag — 13 dito ——
— vierde —— — donderd. — 30 dito ——

2. In de eerste zitting, bestemd voor het onderzoeken van vrijwilligers en de reclames van zoodanige lotelingen, welke in de jaren 1831, 1832, 1833 en 1834 dienstplichtige nommers hebben getrokken en provisioneel zijn vrijgesteld, zullen de belanghebbenden uit de verschillende kantons moeten verschijnen in de volgende orde, als die uit het

kanton Emmen, op dingsd. den 10 Febr. 1835.
—— Meppel, — woensd. — 11 dito ——
—— Hoogeveen, — donderd. — 12 dito ——
—— Assen, — vrijdag — 13 dito ——

telken voormiddags precies ten tien uren.

De lotelingen van gemelde klassen, voor rekening van gemeenten uit andere provincien, in de koloniën van de Maatschappij van Weldadigheid in Drenthe besteed, zullen hunne reclames voor den Militie-Raad moeten voordragen op zaturdag den 14den Februarij 1835, mede des voormiddags te tien uren.

De dagen, waarop de belanghebbenden in de volgende zittingen voor den Militie-Raad moeten opkomen, zullen nader, door middel van de *Drentsche Courant*, worden bekend gemaakt.

3 enz.

Assen, den 20 January 1835.

De Gouverneur voorn.,
D. J. VAN EWIJCK.

De GOUVERNEUR der provincie *DRENTHE* verzoekt bij deze de Veenlieden in dit gewest, dat, voor zoo verre door hun hoeveelheden turf mogten zijn afgeleverd, welke vervolgens door fabrijkanten of trafijkanten, onder genot van vrijdom van accijns zijn ingeslagen, zonder dat daartoe het vereischte gelei-biljet ten kantore van den Ontvanger, waaronder hunne Veendagt behoort, is genomen en waarvoor zij bij gebrek aan genoegzaam bewijs van den werkelijken inslag in de fabrijk of trafijk en van het gedeeltelijk weldoen van den accijns door den ontbieder, tot dus verre geene afschrijving op hunne rekening hebben kunnen bekomen, hun alsnog, naar aanleiding eener resolutie van Zijne Excellentie den Minister van Financien van den 26sten November laatstl. No. 100, die gelegenheid wordt gelaten, om zich ten aanzien van zoodanige partijen turf, bij behoorlijk op zegel geschrift verklaard, met de bewijzen van uit- en inslag, zoo verre die voorhanden zijn, en zulks vóór den 15den Februarij 1835 aan genoemden Minister te adresseren.

Assen, den 26sten December 1834.

De Gouverneur voorn.,
D. J. VAN EWIJCK.

'S GRAVENHAGE, den 25 Januarij.

Heden morgen luidde het berigt, omtrent den toestand van Z. K. H. den Prins veldmaarschalk aldus: »Z. K. H. heeft een goeden nacht gehad en de meer gunstige toestand blijft aanhouden." Heden avond: »De gesteldheid van Z. K. H. is heden gunstig gebleven."

Den 26 Januarij. Heden morgen is het volgende berigt, nopens Z. K. H. uitgegeven: »Sedert gisteren is in den toestand van Z. K. H. geene verandering voorgevallen; de nacht echter is minder gerust geweest dan de voorgaande."

— Gisteren namiddag is Zijne Exc. de baron *van Zuylen van Nyevelt* uit Londen hier teruggekomen.

— Den 26 Januarij. Heden avond is geen nader bulletin omtrent den toestand van Z. K. H. den Prins veldmaarschalk uitgegeven.

— Eenige zoogenaamde liberale Belgische Gedeputeerden hebben onlangs de vorderingen doen gelden, welke het openbaar onderwijs, ten gevolge der ondersteuning en aanmoediging van het bewind van

oor 1830, in België had gemaakt, en hebben zich beklaagd over de karigheid, welke te dien aanzien bij het tegenwoordige bewind steeds wordt betoond. Zij hebben op deze wijze eenige meerdere subsidie voor Luxemburg verlangd; als ook eene som van 300 francs voor de gemeente Maeter, Vlaanderen, alwaar, zonder deze ondersteuning, zoo het schijnt, geene school kan worden opgerigt, en steeds meer en meer misdaden worden gepleegd, zoo men meent, ten gevolge van de diepe onkunde der inwoners.

— Den 28 Januarij. Het Bulletin van heden morgen ten acht ure luidt aldus:

»Z. K. H. bevindt zich in denzelfden toestand als gisteren."

Met genoegen verneemt men, dat de toestand van Z. K. H. sedert eenige dagen merkelijk verbetert. Gisteren heeft de Prins voor het eerst eenige oogenblikken opgezeten.

ASSEN, den 28 Januarij.

Van Kampen schrijft men den 26 dezer: Gisternamiddag, om twee uren, is alhier uit Thiel binnen gekomen, om tot nader order garnizoen te houden, het korps Jagers van den Kolonel *Cleerens*, sterk 15 officieren en 605 manschappen.

— Als een voorbeeld, dat men in de dead niet te omzigtig met vuur en licht kan omgaan, moeten wij een treffend voorval melden, dat dezer dagen te Amsterdam heeft plaats gehad. Zekere vrouw, op haren stoel in slaap gevallen zijnde, is door het vuur vatten harer kleederen door eene stoof, welke zij onder zich had, deerlijk verbrand en omgekomen.

LONDEN, den 24 Januarij.

De gewezen Minister van buitenlandsche zaken, Lord *Palmerston*, die zich als kandidaat bij de verkiezing van Parlementsleden voor South-Hampshire had opgedaan, is in zijne pogingen om aldaar benoemd te worden niet kunnen slagen. De *Morning-Herald* schrijft deze nederlaag toe aan de afkeuring der kiezers van het staatkundig gedrag van Lord *Palmerston*, die, zoo als dit blad zegt, de dwangmaatregelen tegen Nederland heeft doorgedreven, zich door den listigen vorst *Talleyrand* heeft laten verschalken, de gewapende tusschenkomst van Frankrijk in België lafhartiglijk heeft toegelaten, het door hem zelven vooruitgezette beginsel van niet-tusschenkomst openlijk heeft laten schenden, enz.

— In de laatste dagen hebben de Parlements-verkiezingen niets bijzonders opgeleverd, en in den stand van zaken geene verandering te weeg gebragt. De verwachtingen der onderscheidene partijen blijven dus dezelfde. Naar men verzekert, heeft de Minister *Peel* dezer dagen in het openbaar te Tamw... zijne overtuiging te kennen gegeven, dat hij in staat zou wezen, om met het nieuwe Parlement het bestuur des lands voort te zetten; hij moet tevens wederverklaard hebben, dat het bewind, met aankleving der behoudende beginselen, alle redelijke en wezenlijk nuttige hervormingen zal voorstaan. De leden der bewegings-partij hechten evenwel bij voortduring geene waarde aan die verklaring der Ministers, en dringen er op aan, dat de tegenwoordige bewindsleden, als geenszins het vertrouwen des volks verdienende, door het Huis der Gemeenten van het bestuur zullen worden verdreven. De verkiezing van den heer *M. Sutton* tot Voorzitter der evengemelde vergadering is steeds een punt, waarover de dagbladen der beide partijen een warmen strijd voeren. Door de Ministerieelen wordt in de benoeming van dien staatsman evenveel belang gesteld, als dezelve door de tegenpartij met heyigheid wordt tegengewerkt. De anti-Ministerieelen berekenen, dat thans 380 Parlementsleden hunner partij, en 242 Torys benoemd zijn.

Door de Ministerieelen wordt nu verkondigd, dat het bewind, in overeenstemming met de hooge geestelijkheid, reeds een plan beramd heeft, volgens hetgeen zij daaromtrent mededeelen, zou dat ontwerp in de daad, tot schade van onderscheidene geestelijken, vele erkende misbruiken afschaffen en aanmerkelijke verbeteringen bevelzen. Volgens sommigen zouden de Ministers ook bedacht zijn op het voorstellen van maatregelen ten behoeve des landbouws.

— Lord *Heytesbury* is, naar men verzekert, benoemd tot Gouverneur-Generaal van Indie.

— De hertog *van Leuchtenberg*, welke thans hier » prins *August van Portugal*" genoemd wordt, is den 21sten dezer van Falmouth naar Lissabon vertrokken op het prachtige stoomschip *Monarch*, hetwelk door onze regering voor zijnen overtogt bijzonder was ingerigt. Behalve vele geschenken van den Koning en de Koningin en van andere aanzienlijke personen, heeft de Prins van den hertog *van Wellington* een prachtige sabel ontvangen.

— Berigten uit Demerary, van den 29sten November, houden in, dat de kolonie in rust was, maar dat de negers steeds weigerden te arbeiden overeenkomstig de bepalingen der emancipatie-wet. Eenige oproerige slaven waren terechtgesteld. Sedert eenigen tijd spreekt men hier van een ontwerp, om werklieden uit Groot-Brittannie naar de west-indische kolonien, en bepaaldelijk naar Demerary, te zenden, ten einde alzoo te voorzien in het tegenwoordige gebrek van handen ter bebouwing van het land. Dat ontwerp ontmoet veel tegenbedenkingen.

— Volgens hier te lande ontvangene brieven uit Athene, van den 21sten December, heerschte in

het derwaarts overgebragte Grieksche bestuur nog eene volslagene verwarring. Er was groot gebrek aan gebouwen, zoo wel voor huisvesting der troepen en ambtenaren als tot berging der archieven; dien ten gevolge had het bewind zich geregtigd beschouwd, om, tot groot misnoegen der ingezetenen, bijzondere huizen met geweld door de bewoners te doen ontruimen, of door eene menigte soldaten, soms door 50 ja 100 man, te doen betrekken. Voorts wordt in deze berigten, bij herhaling, gewaagd van de ontevredenheid der Grieken over de groote menigte beijersche fortuinzoekers, die, ten koste van bekwame inboorlingen des lands, door het beijersch-Grieksche bewind in openbare betrekkingen en als officieren bij het leger geplaatst worden. Ook wordt in deze berigten melding gemaakt van nieuwe onlusten in Messenie, tot welker demping troepen uit Argos waren afgezonden.

— De Spaansche aangelegenheden hebben in de laatste dagen hier bij velen onrust verwekt. Gisteren echter waren ter Beurs geruchten in omloop omtrent schikkingen, die, door tusschenkomst der overige Europesche Kabinetten, tusschen de oorlogvoerende partijen in Spanje zouden op handen zijn, welke op [illegible] gunstigen invloed gehad hebben.

FARIJS, den 23 Januarij.

De Kamer der Pairs heeft met 98 tegen 43 stemmen de wet aangenomen, waarbij 360,000 francs toegestaan wordt voor de noodige onkosten tot in[illegible] het zoogenaamd groot proces. Bij deze gelegenheid heeft zich de hertog *de Noailles* openlijk tegen dit regtsgeding, dat hij voor onmogelijk hield, verklaard en den wensch geuit, dat het Gouvernement daaraan door het verleenen eener amnestie een einde mogt maken.

— Reeds sedert eenige dagen spreekt men van vorderingen, die van wege Rusland aan de Fransche Regering zouden gedaan zijn, ten aanzien van sommen voor eene oude schuld van Frankrijk, ten behoeve van Polen. De verschillende geruchten, die hierover verspreid zijn, hebben het Ministerie genoopt tot het plaatsen van een artikel in den *Moniteur* en daarbij te erkennen, dat, bij het tractaat van 1815, is bepaald, dat de wederzijdsche aanspraken van Frankrijk en het groot-hertogdom Warschau door eene commissie zouden worden geregeld; dat in 1816 deswegens met [illegible] eene convantie is gesloten, en eene commissie te [illegible] tot de werkzaamheden dezer commissie in den [illegible] gestaakt, doch thans weder zijn hervat; dat op geruchten van aanzienlijke vorderingen ten laste van Frankrijk geen staat moet worden gemaakt, en dat, wat er ook gebeure, 's Rijks geldmiddelen er niet door zullen worden bezwaard.

Deze aangelegenheid komt zeer te onpas, bij de overweging van de Amerikaansche schuld, en zal nog aanleiding geven tot verdere woordenwisselingen, vermits het Ministerie zich nog niet behoorlijk over de waarde of onwaarde van de convantie van 1818 heeft kunnen uitlaten.

— Den 24 Januarij. Ten aanzien van den staat van zaken in het noorden van Spanje wordt gemeld, dat *Erazo*, beladen met buit, wapenen en krijgsbehoeften, naar Biscaije is teruggekeerd; dat *Espartero*, na de nederlaag van den 3den, in Bilbao genoegzaam wordt geblokkeerd; dat *Z.-Carreguy* van zijne zijde naar Navarre is teruggetrokken en zich den 16den, met dom *Carlos*, te Eulate heeft bevonden.

De bewindslieden verzekeren, dat de gezondheid van *Mina* weder beter wordt, en dat hij het gros zijner troepen van Pompelona tot de Ebro heeft gecheloneerd, ten einde de aankomst van verwacht wordende versterking te verzekeren, terwijl *Martso* de krijgsmagt van Oud-Castilie bij Villarcayo heeft bijeengetrokken.

FRANKFORT, den 21 Januarij.

Bij gelegenheid der plegtige intrede van Koning *Otto* in Athene, thans de hoofdstad van Griekenland, is aldaar zoo veel mogelijk luister ten toon gespreid en de Vorst door de ingezetenen met groote vreugde ontvangen. In bijzondere berigten van de Duitsche zijde wordt thans erkend, dat tot dus verre de zaken in Griekenland geenszins naar wensch gingen; dat nog verscheidene takken van bestuur in het geheel niet geregeld waren; dat een aantal wetten, die tot een welgeordenden Staat onontbeerlijk zijn, nog ontbreken; in een woord, dat men tot dus verre in een onzekeren en hoogst gebrekkigen toestand verkeerde, welke op het vertrouwen des volks en op 's Lands welvaart zeer nadeelig werkte. Men hoopt nu, dat het overbrengen van den zetel des bewinds uit de versterkte stad Nauplia naar Athene, aan welke laatstgenoemde plaats zich zoo vele herinneringen uit de roemvolle dagen der oudheid hechten, het vertrouwen des volks in het nieuwe, meest uit vreemdelingen bestaande, bestuur zal opwekken, en dat de Regering, thans in de hoofdstad gevestigd zijnde, met ijver handen aan het werk zal slaan, om door wijze maatregelen van bestuur (zoo als onder andere door eene organisatie der regtspleging, door het aanleggen van scholen, door het maken van beschermende wetten voor den eigendom enz.) het welzijn des lands en der ingezetenen krachtdadig te bevorderen.

— Den 23 Januarij. Zijne M. de Koning van Pruissen heeft den graaf *von Wylich en Lottum*, kamerheer, pruissisch buitengewoon gezant en gevolmagtigd Minister aan het Hof der beide Sicilien, in gelijke betrekking bij het koninklijk Nederlandsche Hof benoemd. Den voormaligen afgezant bij dat Hof, graaf *von Maltzan*, die bereids uit 's Hage te Berlijn is aangekomen, is het gezantschap te Weenen opgedragen.

DE SCHUTTERIJEN.

Het is eene bekende zaak bij vriend en vreemden, dat het der Nederlandsche Natie nimmer aan moed en beleid ontbroken heeft, als zij ten strijd werd uitgedaagd of opgeroepen. De geschiedenis getuigt op elke bladzijde ten baren voor leele bij de vermelding van het tijdvak der onderdrukte vrijheid en openbaar geweld. Nederland, door zware oorlogen in zijnen voorspoed gedrukt en belemmerd, verhief zich altoos tot een magtig volk, en was den Vorsten van Europa een luisterrijk voorbeeld. Slaan wij slechts een blik in het verledene: werd Prins *Maurits* niet verlaten door twee magtige bondgenooten? en nogtans bleef Nederland alleen staan tegen het magtige Spanje. Werd niet *Frederik Hendrik* door Oostenrijk en Spanje te gelijk aangevallen? maar de Nederlandsche Natie wist zich te verheffen en haar grondgebied uit te breiden. Onder *Willem* I werd de Staat gevestigd en onder den tweeden *Willem* sloot men te Munster eene luisterrijke vrede. Toen de heerschzuchtige *Lodewijk* XIV alles met dood en verderf dreigde, reeds in Utrecht zijn hoofdkwartier vestigde, toen beslisten de Nederlandsche gewesten hun eigen lot door moed en heldendeugd, want onder de verheffing van *Willem* III hebben zij den magtigen vijand weêrstaan, en het vredeverbond van Nijmegen en dat van Rijswijk zijn daarvan heerlijke monumenten! Frankrijk, al weder Frankrijk tastte ons daarna aan, maar onder *Willem* IV werd het evenwigt hersteld. Eindelijk in onzen leeftijd moesten wij voor Frankrijk bukken, tot dat het te lang verdrukte volk, terwijl nog een aantal onzer vestingen in 's vijands handen waren, ook het zwaard heeft uitgetogen om het ijzeren juk des dwingelands te verbreken.

In al die bange tijden heeft de heldenmoed der Burgerijen, als het de vrijheid of het Vaderland gold, nimmer gefaald: door het Opperhoofd des Lands bestuur, schaarden zij zich vrijwillig onder de krijgsbanieren van den Staat en waren groot door magt en eendragt; zelfs zonder Opperhoofd streden de wakkere zeehelden onder *Tromp* en *de Ruiter* eenen roemruchtigen strijd, waarop een roemrijke vrede volgde.

Na een vijftienjarige vrede werd onze rust jammerlijk verstoord, niet door eenen vijand van buiten aangevallen, of bestookt door eenen dreigenden tiran, maar tot een binnenlandschen oorlog werden wij gedwongen. De Belgen, door welvaart en weelde overmoedig, begeerden dien krijg. Onder het bestuur van aanzienlijke raddraaijers, gediend door roovers- en moordenaarsbenden, geholpen door vreemd schuim van volk en gerugsteund door Frankrijk en Engeland moesten wij, zonder eenigen bondgenoot, ter prooi gelaten aan tegenstrijdig belang, staatzucht en overwigt van magt, terwijl de nood al hooger klom, zelve het Oude Vaderland beschermen, onze regten en eigendommen handhaven en verdedigen. Dan nu ook toonde zich het volk zijner Voorvaderen waardig: als een Volk, dat zijn Koning eerbiedigt en bemint, dat zijn Vaderland, de vrijheid tot in het harte lief heeft; dat tot eendragt en rust en orde is geschapen; wiens heldenmoed niet verbastert; wiens hart en hoofd, door vasten moed en gezond verstand bestuurd, geen dol geschreeuw of woest geweld iets deeren kan. Oproer en verraad hadden 's Volks regten aangetast en staken den Landsheer naar de kroon: *te Wapen* was de kreet, der Burgeren heldenmoed herleefde en geheel Nederland toog ten strijde.

Ziet daar weder een treffend voorbeeld, hoe men in tijd van nood, als de Vorst en het Volk een doel, één hart hebben, en op de Voorzienigheid, als hun besten bondgenoot, vertrouwen, den verwaten vijand het hoofd kan bieden, zelfs zonder bijstand van buitenlandsche magt. En wie zal betwijfelen, dat niet ook in dezen tijd, gelijk voorheen, der Schutterijen roem zich weder heeft gevestigd?

Als een zeer belangrijk gedeelte van onze Nederlandsche geschiedenis willen wij van de *Burgerwapening in Nederland* eene korte schets geven.

In het begin der XIII eeuw vinden wij het eerst gewag gemaakt van den oorsprong der steden in ons Vaderland, bestaande in een aantal huizen door staketten of palissaden met hekken omgeven; daarna voorzien met muren, in welke schiettorens en poorten waren gemaakt. De vrijgeworden lijfeigenen hadden aldaar de wijk genomen en werden Burgers of Poorters genoemd, op welken de verpligting rustte niet alleen de poorten te bewaken, maar terens bij aanvallen van buiten deze hunne wijkplaatsen te verdedigen. Hiervoor ontvingen ook de Poorters daarna het poortgeld, het regt om in de stadsgrachten te vischen en andere beloonigen. Om de magt en overmoed der weerspanninge Edelen te beteugelen werden aan de stedelingen openlijke vrijstellingen en vele voorregten geschonken; daarvoor verbonden zij zich wederkeerig om den Landsheer met lijf en wapens tegen zijnen vijand te dienen. Tot dus ver was voornamelijk het regt tot den wapenhandel aan de Edelliedden en de Vrijen of Welgeborenen toegekend geweest, doch nu ook werd dit aan de stedelingen gegeven als een kenmerk der vrijheid en tot verheffing uit den slavenstand, die met vuur en geestdrift zich deze vergunning ten nutte wisten te maken. Dit was de oorsprong der *Schutterijen*. De Poorters waren oorspronkelijk gewapend met een kneppel, kolf of knods, waarvan zij zich meesterlijk konden bedienen. De eigenlijke schutterij bestond uit de aanzienlijkste stedelingen, die zich [illegible] of Gilden vormden, zich oefenden in het schieten met den boog, en daarna zich verdeelden in burger-vendelen of burger-compagnien. Reeds in 1266, dezen tijd, had men in de stad Leyden zulk eene Schutterij; zij stonden onder bevel van hunne Hoppmans of Hoofdmans, in de Gilden onder eenen Olderman of Deken. De plaats hunner bijeenkomsten heette men *Doelen*; dit waren aanzienlijke gebouwen, met pleinen en wandeldreven: derzelver dienst bepaalde zich tot de bewaring der stad bij oproer en ander gevaar, tot het uittrekken ter heirvaart en om den Vorst, tot vereerende te dienen.

Hoe kon het anders of de Edelen en Ridders zagen met verachting op die Schutterijen neer, doch deze wisten den Adel op zijde te streven en daarna uit het veld te dringen. De moord van Floris V deed dien verheven stand bij het volk dalen en na den strijd met Vlaanderen kregen de steden nog hooger aanzien, zoo dat het eindelijk den Edelman tot eene eer moest worden gerekend met den Schutter in het strijdperk te mogen treden. [*Het vervolg hierna.*]

PRIJS-COURANT DER NEDERL. EFFECTEN.

Amsterdam, den 27 Januarij.

Werk. Schuld 2½ pct.	54¼ à 55	Kans-billetten . .	24½ à 25
Ditto 5 pct.	100½ à ¾	Amort. Syndikaat	94 à ½

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provincialen Drukker.*